

kih zadrugah, ki naj se zopet združijo v zadrugne zveze.

Vlada bi morala sama gledati na to, da po carinskem varstvu brani cene domačih pridelkov. Proizvajalni stroški so se v zadnjih desetletjih malone potrojili, cene poljedelskih izdelkov so se pa le nekoliko dvignile, pri nekaterih izdelkih so pa zadnji čas celo padle. Zakaj se kmečki pridelki pozneje podražje, ne moremo biti odgovorni kmetje.

Vlada je dolžna, da skrbi za kmeta vsaj toliko, kolikor skrbi za industrijo. Saj pripada kmečkemu stanu nad polovico prebivalstva. Vlada pa postopa natančno narobe.

Pred vsem se tu sklicujem na trgovinsko pogodbo s Srbijo in naglašam, da ta pogodba koristi edinole industriji, zelo pa škoduje avstrijski živinoin prešičoreji. Vlada bi storila bolje, da bi rajše po možnosti podpirala kmečko proizvodnjo, kakor pa da sklepa take pogodbe, in bi delala na to, da se izboljša umno domače gospodarstvo, po katerem bi se zmanjšali proizvodni stroški, in bi se pridelki prodajali za primerno ceno. (Pritrjevanje.)

Govoriti hočem še o svoji ožji domovini. Spodnještajerski in koroški Slovenci nismo mogli kulturno v nikakem oziru napredovati. Manjkajo namreč poljedelske in druge šole, Noben pameten in pravičen človek ne more ugovarjati, da je kulturni razvoj, napredek in blagostanje nemogoče brez zadostne izobrazbe, ki se nam mora samooobsebi umevno uspešno dati le v materinem jeziku. Z nobenim avstrijskim narodom se dozdaj ni postopalo tako mačehovsko, kakor s spodnještajerskimi in koroškimi Slovenci. Vlada naj upošteva, da je bil Slovenec vedno državljani, ki se je vedno izkazal, da je neustrašeno branil domovino in da zasluži zato enakopravnost ne le po paragrafih na papirju, marveč tudi v dejanju. Pred vsem skrbi vlada za to, da dobimo na Spodnjem Štajerskem in Koroškem poljedelske in obrtne šole.

Glede na nameravano zvišanje davka na žganje pripomnim, da zvišanje nasproti kmetu ni nikakor opravičeno. Kmet mora dati mnogokrat visoko obdačeno žganje v velikih množinah zastoj svojim delavcem. Davka prosta množina nikakor ne zadostuje za splošno potrebo. Pred vsem se mora gledati, da sme kmet žgati primerno množino davka prostega zdravega žganja, ki ga rabi za svoje delavce. Vladni predlog naglašja, da se porabijo dohodki iz povišanega davka na žganje za saniranje deželnih financ. Obžalujem, da pritegnejo zopet najubojnejše sloje prebivalstva za saniranje deželnih financ, med tem ko se vedno ni dovolj izpopolnjen na zgoraj osebni davek. (Pritrjevanje.)

Vsaka vlada, ki čuti za ljudstvom, naj bo prepričana, da, če pridejo na domovino še tako slabi dnevi, bo sočustvovalo ljudstvo z njo.

Končno ponovno opozarjam na splošno slabo stanje kmečkemu stanu in naglašam, če ne pride pravočasno državna pomoč, je neizogiben propad države!

Končam in upam, da so naša moja izvajanja pri vladi ugoden odmev. (Pritrjevanje.)

Državni zbor.

V proračunski razpravi so govorili iz Slovenskega kluba poslanci Grafenauer, ki je opisoval slabe šolske razmere na Koroškem. Pišek, kojega govor pričebuemo, dr. Hočevnar, ki je razpravljajal sodne razmere na Koroškem, Demšar, ki je zahteval večjega upoštevanja planinskih pašnikov, in dr. Krek, ki je v velikem obrisu naslikal cilje slovenske politike.

Zadnji petek dne 26. m. m. je bilo glasovanje o proračunu. Iz pisave naših liberalnih listov je bilo posneti, da bodo poslanci Narodne stranke tokrat pokazali vladi zobe. Toda kakor že mnogokrat, so se pisanje Narodno-strankinih listov pokazalo tudi tokrat kot celo navadno slepilo. Roblek je zbežal iz zbornice in niti glasovati ni upal, a Ploj je moško glasoval za vlado. Tako izgleda protivladna politika naše liberalne stranke! Celo leto upijejo nad našimi poslanci, jih zmerjajo, da so vladni, a ko pride do resnice, takrat se njih poslanci skrijejo ali pa udano glasujejo za vlado.

Slovenski klub se je dne 25. junija popoldne v stiriurni seji posvetoval o raznih važnih narodnih in gospodarskih vprašanjih in sklenil: Tova-

odpravil odpotnino. Nemško pravo se je rimskemu moralo popolnoma umakniti; kazni, ki jih je gospoda smeta nalagati, so se omilile. Tudi je cesar ukazal, naj se ustanovi toliko župnij, da nikdo nima hoditi čez dve milj (15 km) v svojo župnijsko cerkev. Vsled te naredbe so iz zemljišča jareninske župnije vzrastle sledeče samostalne župnije, oziroma kuracije: Jarenina, Sv. Ilj 1784, Sv. Jakob 1785, Spodnja Kunigunda 1786 in deloma Sv. Marjeta 1787. Ob enem se je ustanovila jareninska dekanija, ki je obsegala poleg Jarenine Sv. Ilj, Sv. Jakob in Spod. Kunigundo. Germanizoval pa je Jožef II. še ostrije nego mati njegova.

(Dalje prihodnjik.)

riši Fon, dr. Benkovič in dr. Hočevnar naj čim prej izdelajo načrt jezikovnega zakona za slovenske pokrajine. Glede na državno žganjarino zahteva klub večje ugodnosti za domače žganjarne in višji državni prispevek deželam. Preden se klub odloči, kako glasuje o dotični vladni predlogi, izvolil je poseben odbor, da natančno prouči vladni načrt s posebnim ozirom na naše kmečke razmere. V ta odbor so izvoljeni poslanci Šuklje, Povše, Fon in pa Roškar.

Ministrski predsednik Beek je rekel nemškemu koroškemu poslancu Dobernigu, da se misli pečati z jezikovnimi razmerami na Štajerskem in na Koroškem, da doseže modus vivendi (vzajemno življenje) med Nemci in Slovenci. Dobernig je rekel, da prebivalstvo ne želi izpremembe sedanjega položaja in da ne more dovoliti ničesar in se pogajati, dokler se ne pogovori z ostalimi nemškimi poslanci. Dobernig, Einspinner, Hoffmann-Wellenhoft, Marekhl in Nagele so se podali k Becku in mu poročali ogorčenje (!), ki ga je povzročil v nemških krogih načrt o ureditvi jezikovnih razmer na Sp. Štajerskem in Koroškem. Beek je izjavil, da ne bo ničesar storil brez nemških poslancev. Kamen je sedaj izprožen. Razburjenje med nemškimi ponemčevalci nam kaže, da je krenil Slovenski klub pravo pot, ko je izvolil pododsek za sestavo jezikovnega načrta. Svoje pravice morajo dobiti štajerski in koroški Slovenci. Poslanci Slovenskega kluba so pa vztrajni in ne bodo prej odnehali, da zadobe Slovenci pravice, ki jim grejo po avstrijski postavi in pa po pravici, ki ni vezana na nikake paragrafe. Otrovane pšice poslušanih ponemčevalcev kakor tudi nekega svobodomiselnega slovenskega lista jih ne zadanejo in padejo na tla.

Radi nepodelitve neke gostilniške koncesije interpelira poslanec dr. Benkovič trgovskega ministra.

Poslanec Roškar je vložil interpelacijo na računsko ministrstvo zaradi zidave nove šole v Grušovi, kjer se je delalo na podlagi krivih meritev. S takimi sredstvi se sili ljudstvo zidati nove šole!

Somišljeniki! Somišljenice!
Zahtevajte v vseh prodajalnah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“: V korist obmejnim Slovincem!

Politični ogled.

Mala politična naznanila.

Dne 25. junija: Nemški agrarci so sklenili, da podajo še v proračunski razpravi ostro izjavo z ozirom na trgovinsko pogodbo s Srbijo, ki naj se uveljavi po zbornici. — Postavo o bolniškem zavarovanju nameravajo preosnovati. — Predsednik Združenih severoameriških držav Roosevelt namerava ustanoviti stalno armado, močno 250.000 mož, ki bi imela osem armadnih zborov.

Dne 26. junija: Slovenski klub je sklenil, da vložil predlog o jezikovnem zakonu za slovenske dele alpskih pokrajin. — Cesar je danes odpotoval v Isl. — Peterburška vlada je ostro nastopila proti srbski, ker se boji spora med Srbijo in Bolgarijo. — V Perziji so nemiri na dnevnem redu. Šah je dal mnogo poslancev in drugih odličnih oseb pomoriti.

Dne 27. junija: Na dunajskem vseučilišču so zopet napadli svobodomiselnih dijaki katoliške, enega ranili, druge pa potisnili vun in zasramovali. — Rektor graškega vseučilišča je zaključil semester, ker ni mogel pomiriti svobodomiselnih dijakov. — Na dunajskem vseučilišču bo šlo „Proč od Rima“ 85. na praškem 64. na brnskem 80. in na inomoškem 15 svobodomiselnih študentov. — Za državne uslužbence je določeno 18 milijonov kron.

Dne 28. junija: Ruski car namerava obiskati italijanskega kralja v Raconigu. — Italijanski parlament je sprejel zakon, ki dovoljuje vojnemu ministrstvu velikansko svoto v svrhu obrambe vzhodne meje.

Dne 29. junija: Na Velehradu na Moravskem je imela danes katoliška kmečka mladina svoj prvi letošnji shod, ki se ga je udeležilo 5000 oseb. — V Teheranu je bilo večeraj kljub obljubam šahovim 12 poslancev obsojenih k smrti.

Dne 30. junija: Danes so se začele protne obravnave proti morilcu grofa Potočkoga Siczynskemu. — Na republikanskem shodu v Lizboni je zahteval Allonzo Costa, naj kralj prostovoljno odstopi. — „Čech“ objavlja oklic za splošen češko-slovanski katoliški shod, ki se vrši od 29. avgusta do 2. septembra v Pragi.

Razne novice.

* **Imenovanja.** Višje deželno sodišče v Gradcu je imenovalo tukajšnjega sodnijsko-kanceljskega po-

močnika Friderika Druževiča in finančno deželno ravnateljstvo tukajšnjega kanceljskega pomočnika pri finančnem uradu Jožeta Snel kanceljskim oficijantom.

* **Iz železniške službe.** V višji plačilni razred pridejo: Rezman Leopold, revident v Mariboru, Gros Ivan, revident v Radgoni, adjunktka Sperber Benjamin in Lahn Viljem na Prágarskem, Pour Evgen v Celju, revidenta Fötsch Matija v Celju in Mraz Franc na Ptuj. Pristavom so imenovani asistenti Harrich Jožef, Washuber Konrad, Dörfel Jožef v Mariboru na glavnem kolodvoru; na kor. kolodvoru Beloglavce Stefan. Revidentom je imenovan Jurij Dobovišek, adjunkt v Račah. Provizoričnim asistentom sta imenovana aspiranta Iv. Roglič v Račah in Ernst Škerlj v Poljčanah. Za revidenta je imenovan Alojz Randl, adjunkt v Grobelnem.

* **Imenovan je g. Anton Hohnjec** nadučitelj v Kozjem, za učitelja v mariborski kaznišnici.

* **Iz šole.** Na petrazredni ljudski šoli v Kapelah pri Radencih je razpisano mesto stalnega ali začasnega učitelja s prostim stanovanjem. Prošnje do 20. julija t. l. — Na štirirazredni ljudski šoli pri Sv. Marjeti ob Pesnici je razpisano mesto stalne učiteljice. Prošnje do 20. julija t. l. — Na petrazredni ljudski šoli v Križevcih pri Ljutomeru je razpisano mesto stalnega učitelja in na ljutomerski okoliški šoli mesto začasnega učitelja ali učiteljice. Prošnje do 20. t. m.

* **Ljutomerski glavar pl. Rainer** je prestavljen v Bruck na Zgornjem Štajerskem namesto novega ptujskega glavarja Weissaa.

* **Poslanec dr. Benkovič** je obolel na hudem kataru v grlu; zato bo svoje shode mogel prirediti šele v poznem poletju.

* **Deset kron S. K. S. Z.** je poslal č. g. M. Zorko. Tri krome so kot odgovor „Stajercu“ za njegove tri lažnjive napade, sedem kron je pa vplačanih še za nadaljnih sedem napadov. — „Stajerc“, sedaj pa le pridno obrekuje, S. K. S. Z. ti bo hvaležna, ker pri enajstem napadu nam vrli gospod gotovo zopet pošlje eno novo desetačo, kakor nam je obljubil. Kedar bo muha lastovke lovila, tedaj bo „Stajerc“ smel resnico pisati, prej gotovo ne. Do fitega časa je seveda še daleč, zato dobro vemo, da bo S. K. S. Z. izvrstno uspevala, če jej rodoljubni slovenski naši dušni pastirji naklonijo za vsak napad v nemškutarskih in liberalnih listih po eno krono. — Adolf Gril, kaplan v Koprivnici 12-K 50 vin. — Duhovščina zbrana na dekanjski konferenci v Celju 43 K. — Maks Goričar, kaplan, 2 kroni.

* **Smrt mučenika.** V graški bolnišnici je umrl v 31. letu svoje starosti v Mariboru splošno znani gozdarski adjunkt Leopold Zeckl, ki je bil l. 1900 gozdarski adjunkt v Totisu pri Komornu. Takrat je napadlo 32 cigarov gozdarsko hišo v Totisu, umorilo je gozdarja in njegovo rodbino ter po hudem odporu premetalo tudi Zeckla, ki je v obrambi še ustrelil dva cigana, več cigarov pa ranil. Zeckl je bil ustreljen v glavo ter so cigani ranjenemu adjunktju na nogah odrezali nohte ter ga obesili na neko drevo. Končno so mu cigani odrezali še obe ušesi in jezik in so mu zlomili prsno kostje. V tem hipu je priletelo na pomoč enajst orožnikov, od katerih so cigani pet orožnikov ustrelili. Še živega Zeckla so orožniki rešili iz ciganskih rok. Revez je živel obupno življenje, dokler ga ni sedaj smrt rešila mučeniškega življenja.

* **Iz Dunaja.** Parkrat se je že o slavnostnem sprevodu cesarjevega jubileja dopisovalo, a nihče se še v naših štajerskih listih ni oglašil, ki bi popisal prekrasen slavnostni večer dne 13. junija, premilim gostom iz domovine prirejen. Katoliško društvo „Straža“ je povabilo redke goste v svojo sredino in res so nas v prav obilnem številu in v narodnih nošah posetili. Velika dvorana je bila natlačeno polna in še vrt nam ni zadostoval. Navdušenje je bilo nepopisno. Združeni v bratovski ljubezni smo enoglasno zapeli cesarjevo himno, in več ljubkih slovenskih pesmic. Govorniki so želi obilno pohvalo za dobro rešene naloge. Prav blagodejno je pa vplivala na nas naša krepostna slovenska mladina, ki stoji radi svojega imenitnega obnašanja visoko nad mladino drugih narodov. Očarale in okrepile ste nas, ljube sestrice, hvala vam!

* **Jesenske orožne vaje** za rezerviste in domačne rezerviste so se določile v III. armadnem zboru sledeče: a) pehota in lovci od 17. do 29. avgusta in od 21. avgusta do 2. septembra; b) lovci in gorska artilerija: artilerijski polki št. 7, 8 in 9 od 14. do 28. julija, 27. julija do 8. avgusta in od 10. do 22. avgusta, pri bavbičnem polku št. 3 od 14. do 26. julija, pri gorskem artilerijskem polku št. 3 od 26. julija do 22. avgusta in od 24. avgusta do 5. septembra; c) trdnjavski artilerija: trdnjavski artilerijski polk št. 4 in trdnjavski artilerijski bataljon št. 3 od 14. do 26. julija; d) sanitetni oddelki št. 7, 8 in 9 od 15. do 27. julija, od 1. do 13. in od 17. do 29. avgusta, od 31. avgusta do 12. septembra in od 14. do 26. septembra.

* **Ne dražite nas!** Mi resno opotarjamo slovenska sokolska društva, da prepovejo liberalnim listom napadati in blatiti naše telovadne odseke. Mi lahko telovadimo v društvu, v katerem hočemo, in pri liberalcih ne bomo vprašali za dovoljenje. Ako pa se bo še nadalje na nas streljalo, bomo poštono vračali. Naša telovadna organizacija je sedaj na Slovenskem prva in najmočnejša in gotovo ni v

strehe svinjskega hleva prignati vse s tem, da sta pod osinjak zažgala šibice. Zgorela sta oba hleva in hiša. Škoda je velikanska, zavarovalnica pa nizka. — Za kaplana so pri nas nastavljeni še malo bolelni gospod Anton Bukovšek.

k Zreče. V „Stajercu“ je neki neobdignatereba skrpal dopis, ki napada našega orgljava, ker je „rodom Kranje“ in je zaslovel po naši fari, in v zloču temu slovesu „pa tak dela po koru in po orgljah, kakor da bi mlade mačke gori skakale.“ Na to bodi povedano: Cela poštna župnija, izvzeti so seveda brezvestni dopisniki, hvali orglje in občuduje petje. Dopisnik se predrzne tudi trditi, da je „naša cerkev jama razbojnikov“. Predrzne menda hoče delati podobno, kakor je delal oni tat, ki je po cesti bežal in vpil: Primate ga! Hotel je namreč ljudi premotiti, odvrti od sebe. V naši cerkvi se pač nihče ni mogel videti „jame razbojnikov“. Potem list piše: „Takšnega organista ima naš župnik rad.“ In dalje: „Imamo pa v domači fari v cerkveni glasbi dobro izurjenega fanta, tega pa ne marajo. Zato, ker je kmečki sin?“ Kolikor poznamo našega župnika, lahko rečemo, da ima rad vse župljane, še celo dopisnika, osebno, ne mara pa za njegovo hudobnost. Dalje: „Tudi občina se poteguje za organista, ker mu bo na svoje stroške postavila hišo, ubogi kmet pa plačaj. Ali je to potreba, ker imamo v domači fari fanta, ki je sposoben za ta posel in ima stanovanje doma, da ga ni treba kmetu plačati. Pa vse to gospod župnik in vsegamogotni g. župan zahtevata, da se vse to mora zgoditi. Zatoraj pa sramota za takšne poglavarje v Zrečah.“ Dotičnemu fantu je obrekljivi dopisnik siabo ustregel, ako se v „Stajercu“ za njega poteguje. Le vprašaj ga, pa boš zvedel, da se on takšne hvale sramuje, in jo odklanja. O stavbi kakšne hiše za orgljava ne ve občina nič, župnik nič, župan nič. Župnik in župan, oba opravljata svoje dolžnosti vestno in z veliko poštrevnostjo; iz hvaležnosti za to, jima pa neko pero brez vesti izmislil organistovski hišo ter zavoljo tega kliče: Sramota. Nismo nameravali odgovarjati, pa „liberalne“ cvetke povzeli smo iz razloga, naj naše dobro ljudstvo, ki laži-liberalnih listov ne bere, zve in presodi, kako da se „liberalno“ pero zna kregati z resnicoljubnostjo.

Celjski okraj.

c Celje. Umrl je tukaj odvetnik dr. Stepisch-egg. Bil je hud nasprotnik Slovencev.

c Celje. Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred 4. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8. do 10. ure. Sprejemni izpiti se začnejo 4. julija ob 11. uri in 16. septembra ob 10. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska spričevala.

c Laški trg. Na svoj nujni predlog, ki ga je stavil pred kratkim dr. Benkovič radi prevelike množine kobilic, ki so uničevale naše kraje, je dobil od poljedelskega ministrstva odgovor, da so kobilice sicer poškodovale listje dreves, a drugi nasadi so pa le malo trpeli od kobilic. Kmetovalci, ki imajo premalo stelje, naj bi si nabavili šotne stelje v večji množini. Dr. Benkovič seveda s tem odgovorom ni zadovoljen in bo storil še nadaljne korake.

c Sv. Jurij ob juž. žel. Naše vojno veteransko društvo se je v nedeljo, dne 21. junija vdeležilo cerkvene slavnosti in spreveda pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Ko smo se pripeljali z vlakom na postajo Grobelno, nas je čakala godba in mnogo občinstva od Sv. Vida, ki so nas prijazno pozdravili. Pri Sv. Vidu sta nas pozdravila gg. župnik in kaplan. Po sv. maši smo se udeležili spreveda. Potem smo bili od g. župnika gostoljubno sprejeti; istotako od g. kaplana in župana. Hvala jim!

c St. Jurij ob juž. žel. Na letošnjem glavnem zboru Stajerske kmetijske družbe so se podelila raznim pospeševalcem kmetijstva priznanja, med temi tudi Slovence, g. dr. Ipavcu, ki je dobil zlato kolajno. Podružnica je to odlikovanje slovesno obhajala. Dr. Ipavc je bil od več občin v okrožju imenovan častnim članom. Rojstna občina pa ga je imenovala častnim županom. Trška občina je imenovala tudi g. dr. Benjamina Ipavica, zdravnika v Gradcu, za zasluge na gospodarskem polju, častnim članom. Ta dva redka slučaja hočemo rojaki z oziranjem na bolehnost brata Gustava, četuči skromno, vendar dostojno slaviti. Zato se obračamo do vseh zavednih Slovencev, da nam prihite povzdigniti naše slavje. V soboto zvečer 11. julija bo slavnostna baljada z godbo po trgu.

c St. Jurij ob juž. žel. V predzadnji številki „Narodnega Lista“ je brati, da ima celjska Zadr. zveza le na šestih krajih svoje konkurenčne posojilnice, ki so pa bile vse prej vpisane v zadržni register, kakor one ljubljanske zveze, ter jih potem dopisnik po vrsti našteje po krajih, kjer ima celjska Zadržna zveza svoje konkurenčne posojilnice. Jako čudno, da dopisnik „Narodnega Lista“ tudi ni naštel svoje konkurenčne posojilnice v St. Juriju ob juž. žel. in nam ni povedal, katera posojilnica je bila v St. Juriju ob juž. žel. prej vpisana v zadržni register. Vidi se, da dopisnik nima nobenega pregleda o razvoju zadržništva; mu pač moramo povedati: 1. da ima celjska Zadržna zveza tudi v

St. Juriju ob juž. žel. svojo konkurenčno posojilnico, ki je bila registrirana leta 1907, med tem ko je bila stara hranilnica in posojilnica registrirana že v letu 1900 in je pri ljubljanski Zadržni zvezi. Iz kakšnega namena je nestranski Jošt ustanovil 7 let pozneje svojo konkurenčno posojilnico, ne vemo, to pa vemo, da konkurenčna posojilnica ne daje takšne ugodnosti tistim, ki iščejo posojila, kakor stara posojilnica. Evo zgled! Ta Joštova konkurenčna strankarska posojilnica je posodila 20. okt. 1907 na štev. 7 znesek po 200 kron, a je odtegnila: za delež 5 kron, za obresti 5.50 K, uprav. in pristop 3.40 K, skupaj 13.90 K. Tako je dobil dotičnik samo izplačanih 186.10 K. Po računu stare hranilnice in posojilnice bi se mu pa odtegnilo za delež s pristopnino 3 K, za obresti 5.50, upravnine s kolekom 1.40, torej se bi odtegnilo skupaj 9.90, in bi se mu izplačalo 190.10 K. Tudi ravno v tem slučaju se ta strankarska posojilnica ni držala svojih pravil, ker je posodila izven svojega delokroga v St. Vid pri Grobelnem. G. Jošt je pač lahko ponosen na takšne zadrge, ki še tega ne vedo, kako daleč imajo po svojih pravilih svoj delokrog.

c V Žalcu je bil dne 23. m. m. velik požar. Gasit je prišlo deset požarnih bram iz Savinske doline. Zažgali so otroci.

c Mozirje. Veselica, s predstavo sv. Neža, katero je priredilo k. s. izobraževalno društvo v nedeljo, dne 14. junija t. l., se je sijajno obnesla. Udeležili so se je gostje iz Gornjegrađa, Smartnega, Kokarja, Nazarja, Rečice in neštevilno domačinov, tako da so bili obširni prostori gosp. Sasleta prenapoljeni. Udeležila se je tudi mozirska narodna godba, kateri je društvo zelo hvaležno za to. Ljudstvo je strmelo, ko je gledalo naše vrle igralce in je občudovalo njih nastop v tem kratkem času. Ljudstvo je bilo zelo zadovoljno in splošno zahtevalo, da se igra ponovi 21. junija. Pred igro in med veselico je pel draštveni pevski zbor in udarjal novi tamburaški zbor na svoje lepo ubrane strune. Ostali smo se skupaj par uric in se veselili. Med veselico so nastopili razni govorniki, ki so mladino spodbujali k izobraževalnemu delu in utrjevali v stanovitnosti. Kakor povsod, tako imamo tudi pri nas nasprotnike društva, ki jim ni ljubo, da se tako lepo razvija, zato napačajo z lažmi in obrekovanjem vse delavne moči. Vsem tistim pa naj bo povedano, da naj pometajo pred svojim pragom, ker imajo cele kupe smetij. Igralcem pa naj bo to za spodbudo v prihodnjem delovanju.

c Dramlje. Že zopet novo obrekovanje. „Nar. List“ pripoveduje 25. junija, da namerava župnik izobraževalno društvo ustanoviti. Ako bi se društvo kedaj razpustilo, hoče župnik društveno premoženje pograbit. Torej, kmetje, ne dajte se voditi za nos. — Človek, ki vam je to izdal, vas je nalagal vedoma. Po društvenih pravilih ne sme župnik niti vinarja pograbit, ampak mora vse razdeliti med uboge župljane. — Bratje slovenski, ne spodkupimo se z obrekovanjem!

c Dobrna. Naši posilnemški petelin so zopet enkrat čutili potrebo, da se osmešijo pred pametnim svetom. Poroka Matevža Božnik, zastavonoše našega bralnega društva, jim ni dala miru, hoteli so po svojem znati pomen dneva za slovensko stvar na Dobrni. Prišli so voglarit ob 1. uri po polnoči, torej ob času ponočnih strahov in tatov, in vse, kar je še bedelo, se je zgražalo nad takim početjem. Vse je bilo za to, da se jih odpravi lačne in žejne, kakor so prišli. Rešilo jih je edinole usmiljeno srce hišne gospodinje, da so dobili koš kruha in nekaj litrkov. Ko so vse posušili so se tiho splazili v temno noč. — Saj vemo, kaj je bilo! Tuhtam se je včasih bojda zablistal svetli bajonet in pred tem „nemško“ srce vzele v hlačice. Posmehovanje cele Dobrne so si v resnici pošteno zaslužili. Pribiti se pa mora drzen način, kako je vojskovodja teh mlečnozobjekov priporočal novoporočeni par — Mariji. Vsi, ki smo stvar poslušali, smo bili mnenja, da bi storil boljše, ko bi sebe in svoje lačne in žejne tovariše priporočal — sv. Duhu. Zdi se, da ti ljudje poznajo Marijo samo na „oglariji“. Da jih je sedaj sram, jim ne bo nič škodovalo. Sicer nemškutarstvo na Dobrni še ni nikomur pomagalo do časti in tudi takim ljudem ne bo. Da je eden izmed največjih duševnih revežev hotel med omenjeno voglarijo „nemški“ komandirati, omenjamo samo, da bo slika popolna. — Sram bodi vse, ki so izdajice svojih mater!

c Dramlje. „Domovina“ od 15. junija je v svojem neprijaznem dopisu pozabila svoje dopisnike podučiti v zelo potrebnih rečeh. Ti pravijo, da ne odstopijo od naukov Narodne stranke, ker so značajni. Kdo je značajen? Kdor se stanovitno drži resnično dobre reči. Vi se stanovitno držite, pa dobre reči ne, ker najboljšo reč, vero, tirate iz javnega življenja. Na dosedanji poti ne postanete nikdar značajni. Zaradi volitev bi raj „Domovina“ dopisnike podučila, da pustijo župnika vendar enkrat pri miru. Njemu je za občinskega odbornika po volji tudi Jarnovič, Mastnaki, Blaž Jesenek in vsak drug faran, da le ne 'da glasa za poslance, ki bi v Gradcu in na Dunaju vlekli na nekrščansko stran. Župnik se ne poteguje za politično odčast, ampak za brambo vere; v to je treba, da so občinski odborniki krščansko značajni močje. Ravno Črešnjice, ki jih imate vedno na jeziku, vam spričujejo to. Ko je župnik tam kot odbornik 9 let dosegel red pri občini, se pri zadnji volitvi na vse prošnje

ni dal več v odbor izvoliti. Dela li tako, komur je za svetno oblast in komandiranje? V šolskih zadevah bo „Domovina“ vtihtila, ako vpraša nadučitelja, kaj je župniku uradno odgovoril na vprašanje, v katere šolske zadeve da se vtika. Pa tudi brez nadučiteljevega odgovora bi „Domovina“ morala dopisnikom nauk dati, da po krivici očitajo župniku vtihtanje. Berite 142. član nove šolske postave, ki pove, kaj ima katehet razun krščanskega nauka še pri soli govoriti. Posvetovalen glas ima katehet v vseh šolskih rečeh, sklepajoč glas pa, kadar se gre za obnašanje, obiskovanje in notranje urejevanje. Ne more se torej reči, da se vtika v šolske reči.

c Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo, dne 14. junija smo pokopali bcerko Marijine družbe, 17 letno Frančiško Laznik. Kako je bila najna povsod spoštovana in priljubljena, pričal je njen veličasten pogreb. Spremile so jo k večnemu počitku vse hčere Marijine družbe z zastavo in vencem. Zapela so ji dekleta na grobu dve žalostinki. Krasen nagrobni govor vč. g. duhovnega voditelja g. Florjančiča, je ganil do solz vse navzoče. Naj v miru počiva! — Na vnebohod je imelo pet vrlih fantov jako lepe govore; ljudstvo je bilo kar očarano nad takim izvrstnim nastopom naših fantov. Tako je prav, le tako naprej! Pričakujemo videti v kratkem naša vrla šentjurska dekleta s svojimi deklamacijami na govorniškem odru. Na svidenje!

c Nadstrankar Jošt in njegovaj logika! V „Narodnem Listu“ štev. 23 toči neki dopisnik krodilove solze, ker se je v Mozirju ustanovila rajfajzovka. Pravi, da je ni potreba, ker že 30 let deluje ondi Gornjesavska posojilnica. Mi se v to preiskavo, ali je posojilnica potreba ali ne, ne bomo spuščali, ampak navedi hočemo samo nekaj cvetk iz Joštovega nadstrankarskega dela. „Nar. List“ piše v zgoraj omenjenem članku: „Razdor naj gospodarskem polju je vedno večji, in vedno večja postaja nevarnost, da bo slovenski narod na tem razdoru gineval, namesto da bi se jačil.“ Ravno ta čas pa je Jošt ustanovil v Smartnem na Paki s pomočjo nadučitelja Weberja in nekega Loja nasprotno posojilnico, dasi ravno že v tej občini plodonsno deluje rajfajzovka 11 let. Jošt, Jošt, kakšen je pa ta razdor? Bo morebiti koristil na gospodarskem polju? — Se nekaj! Ali se kaj spominjate, gospod Jošt, ko se je pred 11 leti tukaj ustanovila rajfajzovka, da je neki revizor (?) iz Celja prosil v Soštanju dva gospoda (imena na razpolago), naj g. M. Pirtušeka, načelnika osnovalnega odbora, nagovarjata, da opusti ustanovitev posojilnice, ker ne bo uspela in je tudi ni potreba, ker itak zadostuje za en okraj ena posojilnica in takšno že imajo v Soštanju. Kaj ne, čudno, kako se nazori pri nekaterih ljudeh spreminjajo. Ta čas je zadostovala za en okraj ena posojilnica, sedaj ste pa nujno potrebni dve v občini, katera šteje 1800 duš. Cenjeni čitatelji naj sodijo! Jošt bo pa najbrž poslal popravek, da — vse skupaj ni nič res in on bo zopet stal „nad strankami!“

c Zusem. Kakor povsod po zeleni Spodnji Stajerski, tako se je tudi pri nas začela mladina probujati iz narodnega spanja. Pričelo se je namreč na to delati, da bi si ustanovili mladeniško in bralno društvo. Mladeniči, vzdramimo se in začnimo delovati. Na delo, katoliško-narodno misleči mladeniči, ne vstrašimo se narodnih ali nemškutarstvoliberalnih nasprotnikov, ki jih ne manjka tudi tukaj pri nas. Povsod imajo že razna katoliško-narodna izobraževalna društva, zakaj bi tudi mi si ne ustanovili tako društvo, ki nas je precejšno število mladeničev. Mladeniči, ki berete skoro v vsaki številki „Slovenskega Gospodarja“, kako se ustanovljajo po celem Spodnjem Stajerskem razna društva, kako se vršijo povsod razna poučna predavanja in veselice v prid ukaželjni naši slovenski mladini, storite tudi vi tako. — Blizajo se občinske volitve; kmetje, sotrpini, koga bomo pa volili? Gotovo take moze, o katerih značajnosti, veri in narodnosti smo se sami prepričali. Take moze pa voli le naša katoliško-narodna stranka, katera je gotovo najboljša za nas kmete. Posebno se pri volitvah varujmo štajercčevih in liberalnih pristašev, katerih tudi tukaj ne manjka. Tudi ptujskega korundiča in „Narodnega Lista“ ne manjka pri nas. Kedaj se vam bo začelo v glavi svitati? Menda takrat, ko bo zadnji ptujski korundič po Dravi spлавl.

c Sv. Jedert. Pred kratkim se je tu pripetila čudna dogodka. Bivšemu učitelju Seligetju je njegov oskrbnik bojda ukradel nekaj parcelanastih krožnikov. Zato je dal lastnik njega in ženo ukleniti in v ječo zapreti. Ker je bila žena v najvišji stopinji noseča in so jo gnali orožniki v najhujšem snežnem viharju poldrugo uro daleč v Hrastnik ter sta doma ostala dva 2—3 leta stara otroka bolana, se je vsem iz sreca smilila. Tamošnji župnik je prosil pismeno sl. c. kr. sodnijo na Laškem, da, ako je mogoče in ni zoper postavlo, izpusti ubogo ženo, ker je silna nevarnost in to more imeti hude nasledke, kar je tudi imelo, kajti žena je vsled tega spovila mrtvo dete. Slavna c. kr. sodnija je priznala, da ima župnik prav in je takoj po preiskavi ženo izpustila. In glejte! Zavoljo tega je zadnja Deutsche Wacht razpila župnika. „da se doteguje za tatove!“ — Res, Turk bi moral biti, komur se ne bi taka uboga mati smilila! Prepričan sem, da če bi se kaj takega zgodilo Seligetovi ženi, bi isti župnik ravno tako ravnal, ako bi bila v takem stanu in položaju! Sicer bi moral dotični lastnik malo misliti na svoje otro-

